

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9373 af 15/12/1995 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-135-95 om betalingsevne - hjælpemiddel - afdragsfrihed - nedgang i bruttoindkomsten efter uddannelses ophør - bil

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 21449-94

Ankestyrelsens principafgørelse O-135-95 om betalingsevne - hjælpemiddel - afdragsfrihed - nedgang i bruttoindkomsten efter uddannelses ophør - bil

Resume:

En ansøger, der efter endt uddannelse på revalideringsydelse oplevede en mindre indtægtsnedgang ved at overgå til arbejdsløshedsdagpenge på dimittendsats, havde betalingsevne og kunne derfor ikke få henstand med at afdrage på et billån.

Ankestyrelsen lagde ved den vurdering vægt på, at afdragsfrihed ifølge bekendtgørelsen kun kan ydes under uddannelse, og at tilbagebetaling af afdrag på billånet som udgangspunkt påbegyndes umiddelbart efter uddannelsens afslutning. En ansøger, der under sin uddannelse har modtaget revalideringsydelse og derfor oplever en mindre indtægtsnedgang i forbindelse med overgang til dagpenge på dimittendsats, bør ikke stilles bedre end personer, der ikke har modtaget revalideringsydelse under uddannelsen og derfor ikke oplever indtægtsnedgang efter endt uddannelse.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at invaliditetsydelsen kunne indgå i vurderingen af, om ansøger havde evne til at afdrage på billån. Anke styrelsen lagde herved bl.a. vægt på, at udgifter til bil er handicaprelaterede udgifter.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

02-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 1024 af 13. december 1994 - § 58, stk. 3

Note:

*) Erstatte SM O-119-95, som indeholdt en trykfejl.

Sagsfremstilling:

En ansøger fik i forbindelse med tildeling af støtte til køb af bil samtidig bevilget afdragsfrihed på grund af uddannelse.

Kommunen gav afslag på fortsat afdragsfritagelse og indstillede til nævnet, at lånet skulle opsiges på grund af misligholdelse, jf. bekendtgørelsens § 13, stk. 1, da ansøger ikke havde påbegyndt at tilbagebetale lånet.

Revaliderings- og pensionsnævnet traf derefter afgørelse om, at ansøger ikke længere opfyldte betingelserne i bilbekendtgørelsens § 11, stk. 1, nr. 10, om støtte til køb af bil, og lånet skulle derfor indfries.

Ankenævnet traf senere afgørelse om, jf. bilbekendtgørelsens § 17, stk. 3, at ansøger havde betalingsevne og derfor ikke kunne få henstand med betaling af afdrag på billån, jf. bilbekendtgørelsens § 15. Nævnet lagde bl.a. vægt på, at udgifter til bil er handicap relaterede udgifter, hvorfor nævnet ikke fandt det udelukket at afholde disse udgifter helt eller delvist af invaliditetsydelsen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om invaliditetsydelse helt eller delvist kan anvendes til at betale afdrag på billån, samt om der kan statueres betalingsevne efter bilbekendtgørelsens § 15 efter endt uddannelse, når der sker en nedgang i bruttoindtægten.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at det skøn, der var foretaget i kommunen og i ankenævnet vedrørende ansøgers betalingsevne, ikke var ulovligt eller åbenbart urimeligt.

Ankestyrelsen fandt, at invaliditetsydelse kan indgå i vurderingen af, om ansøger har evne til at betale afdrag på billån.

Ved denne vurdering lagde Ankestyrelsen vægt på, at invaliditets ydelse bl.a. er beregnet til at dække merudgifter i forbindelse med erhvervet, herunder transportudgifter, og at udgifter til bil er handicaprelaterede udgifter.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at der som udgangspunkt skal statueres betalingsevne efter endt uddannelse, selv om der i forbindelse hermed opleves en nedgang i indtægten.

Ankestyrelsen lagde ved den vurdering vægt på, at afdragsfrihed ifølge bekendtgørelsen kun kan ydes under uddannelse, og at tilbagebetaling af afdrag på billånet som udgangspunkt påbegyndes umiddelbart efter uddannelsens afslutning. En ansøger, der under sin uddannelse har modtaget bruttorevalideringsydelse og derfor oplever en mindre indtægtsnedgang i forbindelse med overgang til dagpenge på dimittendsats, bør ikke stilles bedre end personer, der ikke har modtaget bruttorevalideringsydelse under uddannelsen og derfor ikke oplever indtægtsnedgang efter endt uddannelse.

Ankestyrelsen var enig med ankenævnet i, at henstand efter bilbekendtgørelsens § 15 forudsætter, at der sker ændringer i den på gældendes situation, som medfører, at den pågældende ikke kan afdrage på billånet uden at mangle, hvad der må anses for nødvendigt til eget eller familiens underhold. Ankestyrelsen fandt ikke, at overgang til arbejdsløshedsdagpenge på dimittendsats i forbindelse med uddannelsens afslutning kunne betragtes som en uforudsigelig ændring, som i sig selv skulle kunne berettige til henstand efter bilbekendtgørelsen.

Ankestyrelsen stadfæstede ankenævnets afgørelse om, at ansøger havde betalingsevne, for så vidt angik det fastsatte afdrag, og fandt samtidig, at invaliditetsydelse kan indgå i vurderingen af, om ansøger har evne til at betale afdrag på billån.